

ВСТУП

Сучасний ліфт у вигляді кабіни з дверима був представлений публіці під час виставки промислових досягнень у Нью-Йорку в травні 1854 року. Його винахідником став Отіс. Його запатентоване нововведення брало за основу кабіну, мотузку та противагу на пружинах, які мала приводити в дію механізм зупинки підйомника, якщо трос обірвався і підйомний механізм вийшов з ладу. Та перша спроба масової експлуатації ліфтів не була вдалою. Клієнти боялися їздити новим незрозумілим способом. Тож Naughwout & Company, де було встановлено перший ліфт, позбулась його в 1860 році. Для тріумфу Отісу та його розробці довелося дочекатися ще 2 нововведень: сталевому каркасу, що дозволив створювати значно вищі будівлі, і електродвигунів, котрі прискорили рух підйомників та зробили ліфти значно тихішими.

Електричний двигун змінив стан справ. Оригінальний паровий ліфт Отіса піднімався зі швидкістю 0,2 м/с. Електричні підйомники з кабіною в першому сталевому корпусі могли обслуговувати до 50 поверхів. 241-метрова будівля Уолворта, відкрита в 1913 році, мала ліфти, що рухалися вдсятеро швидше за ліфти Отіса. Двома десятиліттями пізніше ті, хто знаходився в 381-метровому хмарочосі «Імпайр-Стейт Білдінг», подорожували на швидкості 6 м/с.

Розвиток концепції ліфтів йде ще далі. Ліфти пропонують запускати, повністю відкидаючи трос. Thyssenkrupp, що також виготовляє залізничне обладнання, використовує високошвидкісні залізничні технології для створення Multi. Це — ліфтова система, що утримується на місці та прискорюється електромагнітними силами, такими, як ті, що використовуються для потягів на магнітній гравітаційній подушці.